

urediti, srediti posao; — *una questione, una lite*, dovršiti osuđom jedno pitanje, jedan spor.
definitivamente, *av.* konačno, definitivno.

definitivo, *ag.* konačni, definitivan; (*effettivo*) stalan.

definizione, *f.* definicija, opredjeljenje, odredba; rješenje; (*che denota l'essenza*) oznaka, definicija.

deflagrare (*deflagro*), *v. n.* (*chim.*) potpuno sagorjeti.

deflagrazione, *f.* (*chim.*) potpuno sagorjenje.

deflorare (*deflòro*), *v. a.* obljubiti; oskvrniti.

deflorazione, *f.* obljudba; oskvrnuće.

deflusso, *m.* (*scient.*) oticanje, otok.

deform-are (*deformo*), *v. a.* grditi, nagrditi; unakaziti, naružiti. || *=arsi*, *v. r.* gubiti oblik, nagrditi se, naružiti se.

deforme, *ag.* neskladan, nagrđan, nakazan, nakaradan; ružan.

deformità, *f.* nagrđenje, nagrđa, nakaradnost, nakaznost, rugoba; nepodoba; nesklad, nesrazmjernost.

defraudare (*defràudo*), *v. a.* pronevjeriti, pronevjeravati, prevariti; (*ingannare*) varati, obmanuti.

defraudatore, *m.* varalica.

defràudo, *m.* prevara, pronevjera, pronevjerjenje.

defunto, *m.* pokojnik. || *ag.* pokojni; *parte -a*, umrla stranka.

degagna, *f.* mreža duga i široka za ribarenje.

degenerare (*degènero*), *v. n.* (di razza, di animali, di piante), izroditi se, izmetnuti se, izopaciti se. || *Sinòn.*: dirazzare, sdirazzare, imbastardire, tralignare.

degenerazione, *f.* izrođivanje, izopacivanje, izmetanje.

degènere, *m.* izrod. || *ag.* izrođen.

degènte, *ag.* zaklonjen, koji leži u bolnici; è — *all' ospedale*, leži u bolnici.

degli, *prep. art. mpl.* (sastavljeno od *di* e *gli*); upotrebljava se pred riječima koje počimlju sa nečistim *s* (za kojim dolazi jedan od suglasnika) ili *z*; apostrofira se pred riječima, koje počimlju sa *i*.

deglutire (*deglutisco*, *-sci*), *v. a.* (fisiol.) gutati, progutati.

deglutizione, *f.* (fisiol.) gutanje.

degnamente, *av.* dostojno.

degn-are (*degno*), *v. a.* udostojiti, udostojavati; (giudicàr degno) cijeniti, držati dostojnim; saizvoliti, izvoljeti; || *=arsi*, *v. r.* e *v. n.* udostojiti se, udostojati se; *degnatevi di accettare i miei ossèqui*, (izvolite primiti) moje poštovanje; *non s'è degnato di salutarmi*, nije se udostojao ni da me pozdravi.

degnazione, *f.* udostojavanje; dobrota; prijaznost.

degno, *ag.* dostojan; (di fede) vjerodostojan; (di fiducia) pouzdan; (di riguardo) dostojan, vrijedan obzira; *non sei — di legargli le scarpe*, nisi dostojan ni da mu odriješiš remena sa cipela.

degradamento, *m.* (*p. u.*) *V.* degradazione.

degradante, *ag.* koji ponižava, omalovažava, nedostojan.

degrad-are (*degrado*), *v. a.* lišiti čina, zvanja, degradirati; (*tinte*) postepeno blijediti, izbljediti (boja); (*fig.*) poniziti. || *=arsi*, *v. r.* degradirati se; spasti na; (*fig.*) poniziti se; abati se, rušiti se.

degradazione, *f.* lišenje čina, zvanja, otpuštanje po kazni; (*pitt.*) postepeno slabljenje, blijedenje (boje, svjetlosti); (*fig.*) poniženje; svrgnuće; — *civile*, gubitak građanske časti.

degustare, *v. a.* (*neol.*) kušati, okušati, probati; (*liquori*) probati pića; (*fig.*) sladiti.

dèh, *inter.* (*lett.* e *poèt.*) molim!; o!

dei, *prep. art. mpl.* *V.* di e degli.

deicida (*-di*), *ag.* bogoubilački. || *m.* bogoubica.

deicidio (*-ii*), *m.* bogoubistvo.

deiezione, *f.* (*med.*) izbacivanje

deificare (*deifico*, *-chi*), *v. a.* staviti u red bogova, proglasiti za boga; obožavati.

deificamento, *m.* e **deificazione**, *f.* postavljanje u red bogova; obožavanje.

deipara, *f.* (*relig.*) Bogorodica.

deismo, *m.* deizam, vjerovanje samo u Boga (filozofska nauka i škola koje priznaju opstanak Boga, ali ne priznaju objavlj enje).